

Laura i Eduardo, wieczna miłość

„Połączenie procesów kanonizacyjnych małżonków Ortiz de Landazuri-Busca to oda do miłości. Kiedy dwoje ludzi bierze ślub, to oddają się sobie nawzajem. To, że są zjednoczeni nawet w drodze na ołtarze jest dowodem na to, że istnieje miłość, która się nie kończy.” Tak mówi Ines Escauriaza, dziennikarka i specjalistka ds. public relations z Irun, która pracuje na Uniwersytecie Nawarry. Jest ona mężatką i ma trójkę małych dzieci.

26-03-2020

„Taki przekaz napełnia współczesne młode małżeństwa nadzieją. Mimo że w naszym społeczeństwie wieczna miłość wydaje się utopią, jest ona osiągalna. Małżeństwo wymaga współpracy trzech osób: żony, męża oraz Boga. Droga małżeństwa jest drogą miłości i daru z siebie, których możemy uczyć się od Jezusa Chrystusa. Laura i Eduardo żyli tą miłością, dlatego też możemy uciekać się do ich wstawiennictwa, abyśmy także potrafili kochać w ten sposób.”

Ines była obecna na ceremonii zamknięcia diecezjalnego etapu procesu Laury Busca. Laura była żoną sługi bożego Eduardo Ortiz de Landazuri, cenionego lekarza, który pracował w Klinice Uniwersytetu Nawarry. Jego proces diecezjalny zakończył się w Archidiecezji

Pampeluny w 2002 roku. Zarówno Laura jak i Eduardo byli wiernymi prałatury Opus Dei.

Uroczystości, która odbyła się w katedrze w Pampelunie, przewodniczył arcybiskup Francisco Perez Gonzalez. Podczas homilii powiedział on: „Jan Paweł II nazywał św. Josemarię *świętym zwyczajności*. Dzisiaj zastanawiamy się nad życiem Laury, która podążając drogą wyznaczoną przez Założyciela Opus Dei, szukała świętości w życiu codziennym jako matka i żona”. Uroczystość zgromadziła członków rodziny pary i przyjaciół, jak również wiele młodych małżeństw, które chciały podziękować Eduardo i Laurze za ich przykład miłości i wierności w życiu małżeńskim.

Podczas ceremonii zamknięto i opieczętowano skrzynki z dokumentami i świadectwami zebranymi przez trybunał. Zostały

one wysłane do Kongregacji do Spraw Świątych. Od tej pory procesy kanonizacyjne Eduarda i Laury będą rozpatrywane jako jeden proces małżeństwa Ortiz de Landazuri-Busca.

Laura Busca urodziła się 3 listopada 1913 roku w Zumarradze (Guipuzcoa). Chodziła do szkoły w Zumarradze, Vergarze i Valladolid. Podczas studiów na Wydziale Farmacji na Uniwersytecie Centralnym w Madrycie mieszkała w rezydencji Institución Libre de Enseñanza. Studia ukończyła w 1935 roku, po czym rozpoczęła studia doktoranckie na temat tyfusu. W szpitalu poznała Eduardo, którego poślubiła w 1941 roku. Mieli siedmioro dzieci. W 1953 roku poprosiła o przyjęcie do Opus Dei jako supernumeraria.

„Uderzające jest profil zawodowy Laury. W tamtych czasach jedynie

grupka kobiet zdobyła podobne wykształcenie”. Tak mówi Beatriz Castillo, która jest doktorem prawa i pracuje obecnie na Wydziale Wychowania i Psychologii. Poza tym jest mężatką i ma siedmioro dzieci, z których jedno jest już w niebie, bo zmarło krótko po urodzeniu. Jeden z jej synów, Javier, jest dzieckiem autystycznym. „Podziwiam Laureę za to, że rodzina zawsze była dla niej priorytetem. Sama czasem nie potrafię pogodzić pracy z życiem rodzinnym. Moje życie zawodowe poddane było wielu zmianom i już jako młoda osoba zajmowałam stanowiska kierownicze. Życie skłoniło mnie do podjęcia wielu trudnych wyborów. Bycie matką wielodzietnej rodziny nie jest zadaniem łatwym. Jednak każdy musi podjąć własne decyzje dotyczące równowagi między życiem rodzinnym i pracą. Laura była przekonana o tym, że powinna

wspierać swego męża i dbać o swoją rodzinę. Jej postawa mnie inspiruje.”

Maria Calatrava, nauczycielka oraz matka czwórki dzieci, jest podobnego zdania. Z zawodu jest

psychopedagogiem, chociaż psychopedagogikę stosuje we wszystkich sferach swego życia.

„Laura była bardzo zdolna. W tamtych czasach niewiele kobiet studiowało, i to jeszcze z takim zacięciem jak ona. Mogłaby dojść do sławy. Uciekam się do jej wstawiennictwa, gdy trudno mi pogodzić pracę z życiem rodzinnym. Proszę ją o światło w rozpoznaniu tego, co powinno być moim priorytetem w danym momencie.”

Beatriz bardzo pomógł fakt, że Eduardito, najstarszy syn Eduarda i Laury, był niepełnosprawny.

„Czasami buntuję się wewnętrznie, zamiast postrzegać autyzm mojego syna jako możliwość do uświęcania

się. Aby naprawdę zrozumieć sytuację rodziców, którzy mają upośledzone dziecko, trzeba przez nią przejść. Laura przeszła przez to samo, dlatego jest mi bardzo bliska. Uczy mnie, że mój syn jest skarbem i że pomaga nam w drodze do nieba.”

Beatriz zaczęła prosić o wstawiennictwo Laury w sprawie przyszłości syna. Niedawno dowiedziała się od męża, że on też modli się w tej samej intencji, tylko że ucieka się do wstawiennictwa Eduardo. „Codziennie modli się modlitwą z obrazka. Jako rodzice nieustannie przejmujemy się tym, co będzie z naszym chorym dzieckiem, kiedy nas już zabraknie. Na razie dotrzegamy pomoc z Nieba w życiu codziennym. Nasza rodzina zmienia się na lepsze. Otrzymujemy szczególne łaski, które pomagają nam wzrastać, kochać się wzajemnie oraz być zjednoczonymi.

Ogólnie rzecz biorąc, życie Laury było zwyczajne i złożone z małych codziennych wydarzeń. Ten fakt napełnia Ines nadzieją i pokojem. „Pocieszające jest to, że nie potrzeba wielkich czynów, i że do osiągnięcia świętości wystarczy dobrze przeżywać codzienność. Laura dużo się uśmiechała, dbała o innych z miłością i poświęcała się bez robienia z siebie ofiary. Gdy było trzeba to potrafiła cierpieć bez skarżenia się oraz być elastyczną i dopasować się do sytuacji. To jest możliwe! Była Baskijką, tak jak ja. Okazuje się, że nawet my, Baskowie możemy zostać świętymi”, żartuje Ines.

To, że połączenie procesów kanonizacyjnych Eduarda i Laury i zakończenie etapu diecezjalnego mają miejsce w ramach Synodu Rodziny, nadaje im jeszcze głębszego wymiaru.

Do tej pory odbyły się beatyfikacje dwóch małżeństw, mianowicie włoskiej pary Luisa i Marii Beltrame Quattrocchi (2001) oraz rodziców św. Teresy od Dzieciątka Jezus, czyli Ludwika i Zélie Martin (2008). Na chwilę obecną, dzięki inicjatywie Jana Pawła II, toczy się kilka procesów kanonizacyjnych w różnych diecezjach świata.

Wymieńmy proces małżeństwa Manuela i Adeli Soldevila w Walencji, Fernando Crespo i Maria de Miguel w Leon, Alvira y Dominguez (z Prałatury Opus Dei) w Madrycie oraz małżeństwa Balmori w Meksyku.

„Wiele mogę się nauczyć od Laury i Eduardo” mówi Maria. „Byli przykładni już w czasach zaręczyn, które przeżywali z delikatnością, szacunkiem i zaangażowaniem. Potem, w życiu małżeńskim, bardzo się kochali. Było to widać m.in. w tym, że unikali kłótni i nie zaprzeczali sobie w obecności dzieci.

Takie zachowanie jest wzorem dla dzieci, które widząc taki przykład rodziców, chcą go powielić w swoim dorosłym życiu”

Beatriz patrzy na te sprawy z punktu widzenia swych trzynastu lat w małżeństwie. „Ci z nas, którzy już nie są „pierwszoklasistami”, zdają sobie sprawę, że życie małżeńskie nie zawsze jest łatwe. Niestety są również małżeństwa, które nie przyjmują tego do wiadomości. Niebezpieczeństwo polega na tym, że gdy jesteś otoczona pieluchami i wybuchami złości dziecka, to możesz zacząć pokładać nadzieję w sprawach zewnętrznych takich jak praca, życie społeczne czy uznanie. Natomiast rozwiązanie problemu polega na zmianie podejścia do rodziny i małżeństwa. Chodzi o odłożenie pychy na bok, porozmawianie z drugą osobą, o postawienie się w jej sytuacji oraz o zapomnienie o drobnostkach. To jest

miłość w największym tego słowa znaczeniu, czyli Miłość.”

„Laura i Eduardo zawsze byli ze sobą bardzo zgrani. Nauczyli się od świętego Josemarii, że małżonka trzeba kochać z jego wadami, bez egoistycznego szukania własnej korzyści. To, co się liczy to dobro rodziny, a reszta spraw to błahostki. Jedność i zgoda małżeńska są skarbem, którego nie wolno narażać. Gdy mijają lata w związku i uczucia wygasają, a w międzyczasie odkrywamy wady naszego małżonka, to konieczna jest decyzja woli, aby podtrzymać miłość. Dzieci, które mają zjednoczonych rodziców, mają zapewnioną już połowę swojej przyszłości. Historia małżeństw takich jak Ortiz de Landazuri uczy nas, że warto starać się o jedność w małżeństwie.”

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/laura-i-
eduardo-wieczna-milosc/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/laura-i-eduardo-wieczna-milosc/) (06-08-2025)